

РЕШЕНИЕ

№ 689

гр. Перник, 04 ноември 2014г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд Перник, в открито съдебно заседание проведено на десети октомври през две хиляди и четиринадесета година в състав:

СЪДИЯ: Слава Георгиева

По докладваното от съдията Георгиева административно дело № 659 по описа за 2014г. на Административен съд Перник, при участието на секретаря И.И., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118 от КСО във вр. с чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на “Кракра”АД, гр. Перник против решение № КПК-5 от 18.08.2014г. на Директора на Териториално поделение-Перник към Национален осигурителен институт. С решението е потвърдено разпореждане № 381 от 21.07.2014г. на ръководителя на контрола по разходите на ДДО, с което е разпоредено внасяне на сумата от 269.82лв. по ревизионен акт вх. № 1202 от 08.07.2014г.. Със същото решение е потвърдено и задължително предписание изх. № ПОБ-195-4 от 27.06.2014г. на контролен орган при ТП, Перник към НОИ, с което е разпоредено да се подаде за периода 02.01.2014г. до 31.01.2014г. коригираща декларация обр. 1 по отношение на лицето Д.А.И.

Жалбоподателят изказва недоволство от оспореното решение, като твърди, че е налице нарушение на материалния закон от страна на административния орган. Позицията си мотивира с факта, че доверителят му работи с автоматична система, която автоматично попълва приложение № 15 към болничните листи. Счита, че ако е налице пропуск или неправилно посочване в определена позиция то същият този пропуск е чисто технически. От друга страна твърди, че органът не е направил дължимата се по закон проверка на заявените пред него данни от осигурителя в приложение № 15 към чл. 3, ал. 1 от НИИПОПДОО, следствие, на което е допуснал изплащане на суми за временна неработоспособност на лице, което няма право на такова парично обезщетение. С оглед на това счита, че не дължи посочените в разпореждане № 381 от 21.07.2014г. на ръководителя на контрола по разходите на ДДО суми, тъй като грешката е при административния орган. Аналогични доводи се излагат и по отношение на задължителните предписания с изх. № ПОБ-195-4 от 27.06.2014г. на контролен орган при ТП, Перник към НОИ като се набляга, че в законоустановените срокове са подавани коректно декларации обр. 1 по отношение на лицето Д.А.И. и същите са приети и служат за основание за отпускане или за отказ на отпускане на парични обезщетения. С тези доводи се иска отмяна на решение № КПК-5 от 18.08.2014г. на Директора на Териториално поделение-Перник към Национален осигурителен институт, както и отмяна на потвърдените с него актове. Не се заявява претенция за разноски.

Ответникът по жалбата – директора на ТП на НОИ гр.Перник чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Водещия аргумент обуславящ според него правилност на оспорвания акт е, че паричното обезщетение за временна неработоспособност се осъществява въз

основа на представен болничен лист, придружен с попълнено приложение № 15. След като приложение № 15 е попълнено изцяло и по болничните листи не са открити пороци, то програмния продукт директно генерира плащане. Доколкото приложение № 15 представлява декларативен документ, неговата цел е да отговаря на действителното правно положение, а не да въвежда в заблуждение ответната страна. Некоректно подадените данни от осигурителя в приложение № 15 за наличие на дни в осигуряване, при липса на такива, представлява неправилно удостоверяване на осигурителен стаж, което е в пряка причинна връзка с причинената щета към фондовете на ДОО и същата следва да се възстанови от осигурителя. Претендира юрисконсулстко възнаграждение.

Административен съд Перник, след като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото и направи проверка на основание чл. 168, ал. 1 от АПК на законосъобразността на оспорения акт и на посочените в жалбата основания, приема за установени следните обстоятелства по делото:

По допустимостта:

Жалбата е депозирана в законоустановения в чл. 118, ал. 1 от КСО срок и от лице, пряко засегнато от административния акт, поради което са дължи разглеждането ѝ по същество.

По фактите:

Между "Кракра" АД и Д.А.И. е било налице трудово правоотношение, което е прекратено на 21.03.2014г. със заповед № 350. И. е поискала разрешаването на неплатен отпуск за периода от 09.09.2013г. до 31.12.2013г. и такъв и е разрешен. Със заявление вх. № 131-00-1122 от 12.05.2014г. същата е поискала отпускане на парично обезщетение за безработица. При направена проверка и обработка на заявлението длъжностното лице по безработица е установило несъответствия по досието ѝ и е поискало да се възложи проверка. В изпълнение на заповед № V-289 от 16.05.2014г. се извършва проверка за периода от 15.06.2006г. до 21.03.2014г.. Констатират се несъответствия, които са обективирани в констативен протокол № 1196 от 21.05.2014г.. Проверения издава и задължителни предписания № ПОБ-195-1 от 21.05.2014г. за отстраняване на несъответствия с персоналния регистър на лицето. Тези предписания са изпълнени. Със заповед № V-374 от 27.06.2014г. Директора на ТП на НОИ възлага частична ревизия по разходите на ДОО на "Кракра" АД във връзка с констатация на контролен орган, че на И. на 19.02.2014г. неоснователно е изплатено парично обезщетение за временна неработоспособност по БЛ № 5312724 за периода от 02.01.2014г. до 11.01.2014г. и по БЛ № 5308355 за периода от 12.01.2014г. до 31.01.2014г.. В този период лицето е в неплатен отпуск, който не се счита за осигурителен стаж и е излязло от кръга на осигурените лица за общо заболяване и майчинство, поради което не му седължи парично обезщетение за временна неработоспособност. Ревизията приключва с издаване на задължителни предписания изх. № ПОБ-195-4 от 27.06.2014г., връчени по съответния ред на 08.07.2014г.. С тях е указано на осигурителя в срок от 3 работни дни да подаде коригираща декларация обр. 1 за лицето И. за периода от 02.01.2014г. до 31.01.2014г.. Във връзка с ревизията е съставен и ревизионен акт за начет вх. № 1202 от 08.07.2014г. на осигурителя "Кракра" АД за неправилно изплатено парично обезщетение за временна неработоспособност поради общо заболяване на И. за периода от 02.01.2014г. до 31.01.2014г. на обща стойност от 269.82 лева. Срещу ревизионния акт е депозирано възражение вх. № 1309 от 14.07.2014г.. Издадено е мотивирано заключение, с което са потвърдени изцяло констатациите в ревизионния акт. Постановено е разпореждане № 381 от 21.07.2014г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО за внасяне на сумата по ревизионния акт.

Срещу задължителни предписания изх. № ПОБ-195-4 от 27.06.2014г. “Кракра”АД подава жалба с вх. № ПОБ-57 от 21.07.2014г.. Такава с вх. № 1458 от 31.07.2014г. подава и срещу е разпореждане № 381 от 21.07.2014г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО. Административния орган е приел, че жалбите са допустими. Разгледал ги по същество и ги е отхвърлил като неоснователни. С оглед на това с решение № КПК-5 от 18.08.2014г. е потвърдил разпореждане № 381 от 21.07.2014г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО и задължителни предписания изх. № ПОБ-195-4 от 27.06.2014г..

Недоволен от решение № КПК-5 от 18.08.2014г. “Кракра”АД подава жалба до Административен съд Перник с искане за отмяна на постановеното решение и отмяна на потвърдените с него актове.

Делото е основано само на писмени доказателствени средства. Както тези изпратени с административната преписка, така и тези, събрани в производството пред съда не са оспорени от страните. Всички те са непротиворечиви по съдържание, последователни по хронология, като логично представят фактите. Съдът ги кредитира с доверие и основа на тях фактическите си констатации.

В хода на процеса и двете страни заявиха, че не спорят по фактите и по конкретно, че И. не е имала право на парично обезщетение за временна неработоспособност за периода от 02.01.2014г. до 31.01.2014г., нито спорят относно размера посочен в ревизионния акт. Спорът е правен и се състои в това дали правилно е приложен материалния закон. Въпроса е чия е грешката на осигурителя или на административния орган довела до неправилно отпускане на паричното обезщетение за временна неработоспособност и тази грешка би ли могло да се приеме за техническа грешка.

Въз основа на изложената и възприета фактическа обстановка, съдът намира жалбата за неоснователна. Доводите за това са следните:

I. По отношение на решение № КПК-5 от 18.08.2014г. на директора на ТП, Перник към НОИ, в частта, с което е потвърдено задължително предписание № 381 от 21.07.2014г. на ръководител на контрола по разходите на ДОО.

Разпоредбата на чл. 117, ал. 3 от КСО задължава ръководителя на териториалното поделение на Националния осигурителен институт да се произнася по жалбите по ал. 1, т. 2, б. "в" с мотивирано решение в едномесечен срок от получаването им. Изчерпването на административния ред за обжалване е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на съдебното обжалване. Съгласно чл. 118, ал. 1 от КСО на обжалване пред административния съд подлежи решението на ръководителя на териториалното поделение на Националния осигурителен институт по чл. 117, ал. 3 от КСО. В случая законоустановения ред на оспорване е спазен. Предмет на съдебен контрол е решение № КПК-5 от 18.08.2014г. на директора на Териториално поделение-Перник към Национален осигурителен институт, което е издадено от компетентния орган посочен в чл. 118, ал. 1 от КСО, а именно титуляра на длъжността-директор на ТП на НОИ гр. Перник, в предписаната от закона писменна форма и съдържа всички задължителни реквизити посочени в чл. 59, ал. 2 от АПК. Потвърденото с това решение Разпореждане № 381/21.07.2014г. е издадено от ръководител на контрола по разходите на ДОО разполагащ с правомощието да издава разпореждания за събиране на сумите по ревизионните актове по чл. 110, ал. 3 от КСО. Разпореждането е издадено в следствие на проведено административно производство, в което е съставен ревизионен акт за начет. Осигурителят е направил възражения по ревизионния акт, по който контролният орган определен със заповед по реда на чл. 107, ал. 3 от КСО се е произнесъл с мотивирано заключение. За събиране на сумите по тези актове длъжностното лице, на което е възложено ръководството на контрола по разходите на ДОО в съответното поделение на НОИ, издава разпореждания по чл. 110, ал. 3 от КСО. Горенаписаното мотивира

състава да приеме, че оспорения акт и потвърденото с него разпореждане № 381 от 21.07.2014г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО са издадени от компетентни органи, разполагащи с материална, териториална и времева компетентност. И двата акта са в изискуемата се форма за действителност, като в тях са изложени фактически и правни основания и от тях ясно и безпротиворечиво се извежда волеизявлението на административния орган. Постановени са при стриктно спазване на административно производствените правила разписани в чл. 107, ал. 2, т. 3 от КСО, чл.110 от КСО и глава седма на КСО "Контрол" по отношение на разпореждането като и същото е обжалвано по административен ред пред ръководителя на териториалното поделение на НОИ в съответствие с чл. 117, ал. 1, т. 2, б. "в" от КСО. С оглед на това не се намират отменителни основания по чл. 146, т. 1, 2 и 3 от АПК, които да мотивират състава да приеме, че акта в тази му част е незаконосъобразен.

Безспорно установено е, че Е.И., счетоводител от името на осигурителя "Кракра"АД е подала до ТП на НОИ на електронен носител приложения № 15 към болничен лист № 5312724 и болничен лист № 5308355 с вх. № 13-99-25-00041012 от 13.02.2014г. касаещи Д.И.-работничка в дружеството на жалбоподателя. Декларациите, приложение № 15 към чл. 3, ал. 1 от НИИПОПДОО са попълнени в съответствие с утвърдения образец и указанията за попълването му. В тях е посочено, че лицето е осигурено за съответния риск към дата на настъпване на временната неработоспособност. Съгласно чл. 9, ал. 3 от наредбата преди представянето на болничните листове в ТП на НОИ осигурителя проверява дали болничните листове са издадени в съответствие с разпоредбите на Наредбата за медицинската експертиза и Инструкция № 1 от 2011г. за работата и отчетността с болничните листове за временна неработоспособност и при установяване на несъответствие болничните листове се връщат на органите на медицинската експертиза за отстраняване на несъответствието или се обжалват по реда на чл. 112 от ЗЗ. В случая няма данни за извършен предварителен първоначален контрол върху законосъобразността на болничните листи от страна на осигурителя да е направен, нито се навеждат доводи и твърдения осигурителя да се е възползвал от възможността да оспори представените пред него болнични листи по реда на чл. 112 от ЗЗ. Съгласно Наредбата за медицинската експертиза болничен лист за временна неработоспособност се издава само на осигурено лице и на неосигурени лица, попадащи в случаите на чл. 42, ал. 2 и ал. 3 от КСО какъвто не е казуса. И. към дата на издаване на първия болничен лист-02.01.2014г. е изгубила качеството си осигурено лице, защото от 19.10.2013г. /след изтичане на неплатения отпуск от 30дни/ не извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1 и за нея не са внасяни, нито са дължими осигурителни вноски след тази дата. Същата е в неплатен отпуск до края м. 01.2014г.. Осигуряването ѝ е прекъснато считано от 19.10.2013г.. С депозиране в ТП на НОИ попълненото по съответния ред приложение № 15 към чл. 3, ал. 1 от НИИПОПДОО с попълнени данни относно правото на парични обезщетения е инициирано производство за изплащане на обезщетение за временна неработоспособност, за лице, което осигурителят е знаел, че е лице извън кръга на осигурените лица. При това положение състава приема, че са декларирани неверни обстоятелства от осигурителя. Задължението за попълване на декларацията е вменено на работодателя в качеството му на осигурител. Безспорно е, че административният орган е разполагал с информацията по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, имал е възможност да я провери и е бил длъжен да установи служебно наличието на предпоставките за отпускане на помощта, но от друга страна заявителят е длъжен да декларира действителното фактическо положение пред административния орган и да носи последиците от недобросъвестното си поведение, когато е имал ясното съзнание, че

изявлението му е невярно. Задължението на административния орган да установи всички факти от значение за решаване на въпроса поставен пред него, както и да събере всички доказателства, не означава задължително да бъдат проверявани и фактите, доказани от заявителя по допустим от закона начин, един от които е декларацията. Тук следва да се отбележи, че не се споделят доводите в жалбата, че органът е имал задължението да уведоми страната за нередовност на документите по реда на чл. 15, ал. 1 от ННПОПДОО. Това е така, защото декларацията не е била с пороци, налагащи отстраняване на нередовности, а невярно отразената информация в нея е установена на етап ревизионно производство. В случая от събраните по делото доказателства се установява, че и двете страни са неизправни. И двете страни извеждат доводи в своя полза от това, че “съвременните машини и технически средства” са сбъркали, без да отчитат, че “машините” правят това, което им казва човека. Настоящия състав приема, че административния орган се е предоверил на въпросната декларация и е игнорирал задължението си да направи съпоставка с данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, който данни съгласно чл. 5, ал. 6 от КСО се използват за изчисляване и отпускане на пенсиите, паричните обезщетения и помощите. Тези данни към датата на депозиране на искането за изплащане на обезщетението-13.02.2014г. сочат, че за м. 12.2013г. лицето е извън кръга на осигурените лица, видно от справка декларация обр. 1 към Наредба № Н-8 с вх. № 14403143002024 от 22.01.2014г.. В подкрепа на този извод следва да се отбележи и факта, че съгласно чл. 23, ал. 1 от наредбата длъжностното лице, на което е възложено обработката на искането за изплащане на паричното обезщетение е разполагало със срок от 15 работни дни от представянето в съответното ТП на НОИ на документите за изплащане. Този срок не е случаен, нито произволен. Този срок е обвързан пряко със сроковете на Наредба № Н-8, касателно подаването на данните от осигурителите за дните в осигуряване. Разгледано и през призмата на чл. 1, ал. 2 от ННПОПДОО и систематичното място-последно на подадената декларация към приложение № 15 на чл. 3, ал. 1 от наредбата води до извода, че административния орган не е упражнил в пълен обем своите задължения. Компетентността за преценка на материалноправните изисквания за отпускане на обезщетението или за отказ принадлежи на компетентния орган по чл. 40, ал. 3 от КСО. В случай, че е направил цялостна преценка на съществуващите и приети по съответния ред данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО за м. 12.2013г. към 19.02.2014г. /дата на изплащане/ и ги е съпоставил с въпросната декларация или ако е спазил крайния срок за произнасяне, при който вече е имал и данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО за м. 01.2014г. същият е следвало да постанови отказ за изплащане по чл. 40, ал. 3 от КСО. Вместо това обезщетенията по двата болнични листи са изплатени от ТП на НОИ единствено на база приложение № 15, към чл. 3, ал. 1 от ННПОПДОО без съобразяването с наличната друга информация за прекъснатото осигуряване, с която органът е разполагал към датата на произнасянето си. Съгласно чл. 110, ал. 1, т. 1 от КСО контролните органи на Националния осигурителен институт съставят на физическите лица или на юридическите лица ревизионни актове за начет за причинените от тях щети на държавното обществено осигуряване, от неправилно извършени осигурителни разходи и от издадени документи с невярно съдържание или от отменени актове на медицинската експертиза и други. Имуществената отговорност, предвидена в чл. 110 на КСО, възниква по силата на закона. Тя се състои в заплащане на обезщетение за причинените от физически и юридически лица вреди на ДОО и се реализира въз основа на ревизионен акт за начет. За осъществяване на отговорността е без значение дали деянието съставлява престъпление. За да бъде приложена нормата, законодателят изисква наличие на пряка причинна връзка между щетата, настъпила в патримониума на ДОО и поведението на лицата, чиято отговорност се ангажира. В конкретния случай, настоящия състав

намира, че причинената вреда на ДОО не е в причинна връзка с поведението на жалбоподателя, тъй като ответника по делото е разполагал с данни за прекъснато осигуряване към момента на възникване на осигурителното събитие.

При това положение решение № КПК-5 от 18.08.2014г. на директора на ТП, Перник към НОИ, в частта, с което е потвърдено разпореждане № 381 от 21.07.2014г. на ръководител контрол по разходите на ДОО при ТП, Перник към НОИ ще бъде отменено като незаконосъобразно в условията на чл. 146, т. 4 от АПК, като ще се отмени и разпореждане № 381 от 21.07.2014г. на ръководител контрол по разходите на ДОО при ТП, Перник към НОИ.

II. По отношение на решение № КПК-5 от 18.08.2014г. на директора на ТП, Перник към НОИ, в частта, с което са потвърдени задължителни предписания изх. № ПОБ-195-4 от 27.06.2014г. на контролен орган при ТП, Перник към НОИ, настоящия състав приема следното:

В жалбата, с която е сезиран Административен съд Перник не се сочат конкретни пороци за отмяна на решението в тази му част. Въпреки това актът ще бъде разгледан по същество в условията на чл. 168 от АПК.

Оспореното решение и контролираното с него задължително предписание са постановени от компетентни органи по чл. 117, ал. 1, т. 3 от КСО и чл. 108, ал. 1, т. 3 от КСО, в предписаната от закона форма и в съответствие с неговите цели, същите притежават необходимото съдържание по чл. 59, ал. 2 от АПК. В случая със заповед № V-289 от 16.05.2014г. директора на ТП на НОИ, Перник е възложил на старши инспектор по осигуряването проверка на "Кракра" АД за даване на задължителни предписания за извършване на корекция на подадени данни относно подадено заявление за отпускане на парично обезщетение за безработица на Д.И. във връзка с констатации заложи в ревизионен акт. Заповедта е връчена на осигурителя и са дадени задължителни предписания до осигурителя за периода от 02.01.2014г. до 31.01.2014г. да се подаде данни с код корекция с декларация № 1, като периода подаден като дни във временна неработоспособност се оформи в друг вид отпуск по отношение на Д.И.. Задължителните предписания са оспорени и с решение № КПК-5 от 18.08.2014г. на директора на ТП, Перник към НОИ ги е приел за неоснователни. Въз основа на изложеното се приема, че не са налице отменителни основания по чл. 146, т. 1, т. 2 и т. 3 от АПК.

Съгласно разпоредбата на чл. 108, ал. 1, т. 3 от КСО, контролните органи на НОИ, при изпълнение на служебните си правомощия имат право да дават задължителни предписания за спазване на разпоредбите по държавното обществено осигуряване и дейността, възложена на Националния осигурителен институт. В чл. 5, ал. 4 от КСО е установено императивно, че осигурителите, самоосигуряващите се лица, осигурителните каси и пр. представят периодично в НОИ определени данни, които са изчерпателно изброени-осигурителния доход, осигурителните вноски за държавното обществено осигуряване, Учителския пенсионен фонд, здравното осигуряване, допълнителното задължително пенсионно осигуряване, вноските за фонд "Гарантирани вземания на работниците и служителите", дните в осигуряване и облагаемия доход по Закона за данъците върху доходите на физическите лица - поотделно за всяко лице, подлежащо на осигуряване. Видно от подадена справка декларация към Наредба № Н-8 с вх. № 14000143009829 от 25.02.2014г. "Кракра" АД е подал информация за изплатено парично обезщетение за временна неработоспособност на Истратиева за сметка на осигурителя/работодателя за 3 дни. Това е в противоречие с разпоредбата на пар. 1, т. 3 от КСО и чл. 10 от КСО. Както бе изложено по-горе на лицето е разрешен неплатен отпуск по чл. 160 от КТ. Последен ден в осигуряване е 18.10.2013г. и от 19.10.2014г. лицето е с прекъснато осигуряване. То не е поискало прекратяване на неплатения му

отпуск след 31.12.2013г.. 01.01.2014г. е официален празник и първия работен ден е 02.01.2014г.. Към 02.01.2014г. това лице е извън кръга на осигурените лица. Поради тази причина подадената в справката информация за изплатено парично обезщетение за временна неработоспособност за сметка на работодателя от три дни е в противоречие с пар. 1, т. 3 от КСО. При това положение законосъобразни се явяват изводите органа по осигуряването и на контролния орган, че този период от време следва да се оформи като друг вид отпуск и да се направи корекция в подадената декларация.

При това положение оспорването срещу решение № КПК-5 от 18.08.2014г. на директора на ТП, Перник към НОИ, в частта, с която са потвърдени задължителни предписания изх. ПОБ-195-4 от 27.06.2014г. на ст. инспектор по осигуряването към ТП, Перник на НОИ ще се отхвърли като неоснователно. Допуснатата техническа грешка в диспозитива (но не и в мотивите) на административния акт при изписване на номера и датата на задължителните предписания -№ ПОБ195-1 от 21.05.2014г. вместо № ПОБ195-4 от 27.06.2014г. - не е опорочило волята на административния орган и не е пречка за осъществяване на съдебен контрол за законосъобразност по същество.

Водим от изложеното и на основание чл. 172, ал.2, съдия при Административен съд

Р Е Ш И:

Отменя по жалба на “Кракра”АД, гр. Перник решение № КПК-5 от 18.08.2014г. на Директора на Териториално поделение-Перник към Национален осигурителен институт, в частта, с което е потвърдено разпореждане № 381 от 21.07.2014г. на ръководителя на контрола по разходите на ДДО, с което е разпоредено внасяне на сумата от 269.82лв. по ревизионен акт вх. № 1202 от 08.07.2014г. и вместо него

Отменя разпореждане № 381 от 21.07.2014г. на ръководителя на контрола по разходите на ДДО, с което е разпоредено на “Кракра”АД внасяне на сумата от 269.82лв. по ревизионен акт вх. № 1202 от 08.07.2014г..

Отхвърля оспорването по жалба на “Кракра”АД срещу решение № КПК-5 от 18.08.2014г. на Директора на Териториално поделение-Перник към Национален осигурителен институт, в частта, с което е потвърдено задължително предписание изх. № ПОБ-195-4 от 27.06.2014г. на контролен орган при ТП, Перник към НОИ.

Решението може да се обжалва от страните пред Върховен административен съд на Република България в 14 дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ:/п/